

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2024-1100

27.11.2024

Oslo Pensjonsforsikring AS

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Covid-19 – særskilt smitemiljø – bedriftsvilkårene – skadelig arbeidsprosess – advokatutgifter – yfl. §§ 10 og 11 første ledd bokstav b og c, yrkessykdomsforskriften § 1 bokstav H nr. 2.

Forsikrede var ansatt som kundeveileder/maskinfører på en gjenvinningsstasjon, da han fikk påvist covid-19 i november 2021. Forsikrede ble sykehuseinnlagt og var tilkoblet respirator i flere uker. Foretaket avviste erstatningsansvar med henvisning til at forsikrede verken hadde sannsynliggjort at han ble påført smitten "*i arbeid på arbeidsstedet i arbeidstiden*", eller i et miljø med særskilt smittefare. Etter en konkret vurdering bemerket nemnda at forsikredes arbeid på gjenbruksstasjonen ikke skjedde i et miljø med "*særskilt sykdoms- eller smittefare*". Yfl. § 11 første ledd bokstav c kom heller til anvendelse i saken, slik forsikrede hadde anført. Forsikrede hadde ikke krav på erstatning etter yfl. og foretaket ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede var ansatt som kundeveileder/maskinfører på en gjenvinningsstasjon, da han fikk påvist covid-19 smitte 19.11.21.

Forsikrede var på besøk i sitt hjemland fra oktober og frem til 3.11.21. Forsikrede testet negativt på covid-19 ved ankomst Norge, jf. covid-19 test samme dag.

I dagene som fulgte jobbet han vekselvis som kundeveileder og maskinfører. Forsikrede opplyste at han fikk de første symptomene den 15./16.11.21, og testet positivt for covid-19 den 19.11.21.

Forsikredes kollega testet positivt for covid-19 den 20.11.21. Forsikrede bodde også sammen med sin nevø som testet positivt for covid-19 den 22.11.21.

Forsikrede ble innlagt på sykehus 25.11.21, hvor han ble intubert og lagt på respirator.

Saken ble meldt til foretaket 16.2.22. I skademeldingen ble det opplyst om "*Alvorlige komplikasjoner som følge av COVID-19*", og krysset av for at skaden skjedde "*På arbeidssted*", samtidig som det ble presisert at arbeidsgiver verken kunne bekrefte eller avkrefte at forsikrede ble smittet på arbeidsplassen. Videre ble det opplyst at symptomene begynte 16.11.21, at dato for positiv covid-19 test var 19.11.21, og at en kollega "*ble smittet på samme tidspunkt, også på jobb*".

Etter anmodning fra forsikredes advokat, opplyste forsikredes arbeidsgiver at "*Renovasjons- og gjenvinningsetaten kan hverken avkrefte eller bekrefte hvor [forsikrede] har blitt smittet av Covid-19*", og at skademeldingsskjema ble fylt ut med den forutsetning.

Det ble avholdt samtale mellom forsikrede og foretakets utreder 4.4.23. Tilstede var også forsikredes advokat. I samtalereferatet fremgår at forsikrede forklarte seg om jobben – og hva den i praksis gikk ut på. Om jobbing de siste dagene før smitte, forklarte forsikrede:

Onsdag 10.11: Sikrede husker ikke helt, men han tror han hadde kveldsskiftet. Han er noe usikker på hvor han jobbet denne kvelden.

Torsdag 11.11: Sikrede mener han jobbet mellomvakt (1030 - 1900). Da jobbet han på rampen.

Fredag 12.11: Fri.

Lørdag 13.11: Fri

Søndag 14.11: Fri

Mandag 15.11. Sikrede forklarer at han jobbet tidligvakt fra 0730 - 1500. Sikrede begynte å føle seg dårlig allerede på morgenen. Symptomene han hadde var at han rett og sitt følte seg dårlig, og at han trolig hadde feber.

Tirsdag 16.11. Sikrede var på jobb også denne dagen, men der han kjørte den lille maskinen. Han jobbet ut skiftet sitt, men følte seg veldig dårlig. Det var svært få på jobb på grunn av mye sykdom.

Sikrede sjekket arbeidsoppsettet på sin mobiltelefon, der han kunne se at de den 15.11. og 16.11.22 var 3 faste på jobb og 4 vikarer. Egentlig skulle de vært 13. Sikrede var ikke på jobb etter den 16.11.22.

Det ble avholdt befaringsrunde på forsikredes bopel og arbeidsplass 31.3.23, jf. notat fra foretakets utreder henholdsvis datert 4.4.23 og 5.4.23, med bilder av leiligheten, leilighetsbygget og området rundt, samt forsikredes arbeidsplass.

I notat fra foretakets rådgivende lege 11.4.23, fremgår:

Vurdering
(...)

Det det først og fremst hefter tvil om er hvorvidt skadelidte ble påført smitte på arbeidsplassen. [Gjenvinningsanlegget] har en separat gjenbruksstasjon for privatkunder, og det antas at det var her han jobbet (se bildet)

(...)

Anlegget er stort og åpent (i motsetning til for eksempel anlegget på [...]) som er lagt i en hall). Det er vanskelig å se hvordan skadelidte kan ha blitt smittet av kunder, jf at smitte utendørs er meget sjelden ifølge FHI:

Konsentrasjonen av dråper avtar med økende avstand fra kilden ettersom de store dråpene raskt faller til bakken, og konsentrasjonen av de mindre dråpene fortynnes i luften. Nåværende kunnskap tyder på at SARS-CoV-2 fortrinnsvis smitter ved innånding og avsetning av dråper ved nærkontakt. Små dråper kan holde seg i luften lenge (minutter til timer) og bevege seg over lengre avstand enn større dråper. Selv om generell smitterisiko avtar med økende avstand, kan smittespredning over lengre avstander forekomme ved spredning av virusholdige små dråper fra nese og munn hos en smitteførende person. Risiko for smitte med små dråper over lengre avstander øker med økende oppholdstid i rom med lavt luftvolum eller utilstrekkelig ventilasjon, og i forbindelse med aktiviteter som gir økt dråpedannelse. Massesmittehendelser har særlig forekommet etter innendørs sammenkomster med høy persontetthet og aktiviteter som gir økt dråpedannelse, som synging. *Risiko for smitte generelt og for massesmittehendelser ser ut til å være mye mindre utendørs.*

Sannsynlighet for smitte utendørs er blitt forsøkt tallfestet. Blant annet en irsk studie viste at av ca 230 000 tilfeller var 262 (0.1 prosent) smittet utendørs, og de fleste av disse skjedde i forbindelse med sosiale sammenkomster.

Det vites ikke hvorvidt skadelidte i perioder har oppholdt seg innendørs i løpet av arbeidsdagen, for eksempel i glassbua i inngangspartiet. Dette ville kanskje arbeidsgiver kunne uttale seg om. For øvrig er ikke opplysninger om at også kolleger på arbeidsplassen (samt svogeren) ble smittet nødvendigvis en indikasjon på at også disse ble smittet på arbeid.

Det vises også til retningslinjer fra NAV vedrørende arbeidsplasser med økt risiko for smitte. Felles for alle disse er at de innebærer opphold i lukkede rom.

En annen usikkerhetsfaktor er i hvilken grad skadelidte var eksponert for nærkontakt med andre personer utenom arbeidstiden. Det er antydning at han i tillegg til sin svoger kan ha hatt kontakt med «venner» eller andre bekjente der han bor. Foreslår å bruke (utreder) til å utrede hans boforhold nærmere.

Konklusjon

Basert på opplysninger i saken så langt synes det ikke mest sannsynlig at skadelidte ble smittet på arbeid.

I notat fra foretakets utreder 17.4.23 er det vist til en rekke oppfølgingsspørsmål og svar vedrørende forsikredes kontantuttak, pengeoverføringer og pengebruk i perioden 3.-12.11.21. I tillegg fremgår at forsikrede oppga følgende etter å ha sjekket arbeidsplanen sin:

04.11.2021: jobbet på rampen fra 7.30 til 14:15

05.11.2021: kjørte gravemaskin og jobbet deretter på rampen fordi det var få ansatte på jobb den dagen. 8.30 – 17.00

06.11.2021 jobbet på rampen fra 08.30 til 17.00

07.11.2021: fri

08.11.2021: jobbet på rampen fra 12:55 til 21:30

09.11.2021: kjørte gravemaskin og jobbet på rampen en stund mens de andre ansatte som egentlig jobbet på rampen tok pause. 14:15 – 21:30

10.11.2021: jobbet på rampen fra 14:15 – 21.30

11.11.2021 jobbet på rampen fra 10:30 til 19:00

12.11.2021: fri

13.11.2021: fri

14.11.2021: fri

15.11.2021: jobbet på rampen fra 7:30 til 15.00

16.11.2021: kjørte gravemaskin og bisto på rampen fordi flere ansatte ble syke. Jobbet fra 7:30 til 14:15. Da enkelt ansatte på rampen tok pause, var det kun sikrede og en til ansatt på rampen.

I sammendrag 24.4.23 fra foretakets utreder, fremgår:

(...)

Det presiseres at denne tidslinjen er gitt av sikrede selv. Den er ikke kontrollert, men der det ikke er grunn til å tvile på at informasjonen er korrekt.

Ved søk på det som kan vurderes som seriøse informasjonskilder, spriker inkubasjonstiden fra smitte til utbrudd noe. På Helse Norge.no så forklares det at de fleste har fått symptomer innen 10 dager fra smitte.

Ifølge WHO er inkubasjonstiden (tiden det tar fra man blir smittet til man får symptomer på sykdom) anslått til å være 5-6 dager, men den kan variere fra 0-14 dager.

Det presiseres at min opplisting av inkubasjonstid er gjort fordi det er utenfor min kompetanse å gjøre slike vurderinger, men noe må man ha som et utgangspunkt for å gjøre de generelle vurderingene av sannsynlighet som følger senere i notatet.

I dokumentene fremkommer det informasjon om at sikrede kjente de første symptomene den 16.11.21. I samtale med utreder, blir dette rettet til 15.11.21. Sikrede har hatt fri fra jobb de siste 3 dagene før han fikk symptomer. Hvis man legger til grunn den generelle informasjonen om inkubasjonstid, må sikrede ha blitt smittet imellom 8. og 11.11.21 hvis det har skjedd på jobb. I løpet av disse dagene jobbet sikrede 3 dager på rampen og 1 dag i gravemaskin og litt på rampen.

Sikrede har redegjort for at man i denne tidsperioden måtte ta pause/spise alene. Det var tilgjengelig håndsprit, og alle var pålagt å vaske bordet etter seg når man har spist. Man kan aldri vite om alle gjorde som beordret, men det er kan med rimelig sikkerhet hevdes at sikrede med liten sannsynlighet har blitt smittet i forbindelse med pauser.

Dersom det har skjedd på jobb, står vi da igjen med smitte på grunn av publikumskontakt. I følge sikrede var det ikke alle kundene som i praksis brydde seg om avstand hvis de henvendte seg når man jobbet på rampa og skulle rettledet. Underforstått at det er i en slik sammenheng han hevder seg smittet.

Sikrede har i samtale med notatskriver, og i ettertid redegjort for at han ikke var ute av leiligheten sin ut over at han gikk til og fra jobb, og når han var på jobb. Han bodde sammen med sin nevø. Nevøen var tilsynelatende noe mer ute enn sikrede. Nevøen testet positivt på Covid 2 dager etter at sikrede gjorde det. Nevøen befinner seg ikke lengre i Norge, så det er derfor ikke gjort noe forsøk på kontakt. Tidspunkt for nevøens positive test følger i saken.

Det har vært aktivitet på sikrede bankkort i november 2011. Utskrift er mottatt. Kortversjonen er at all aktivitet på dette kortet har skjedd ved at nevøen har lånt kortet, fordi han ikke hadde eget bankkort. Det vises til eget notat «oppfølgingsspørsmål». Vi har ingen mulighet til å kontrollere om opplysningene angående kortbruk er riktig. Det blir tatt film ved minibankuttak, men disse lagres ikke så lenge som 1,5 år.

Når det gjelder boforhold, så vises til det eget notat. Det er ingen grunn til å ikke legge til grunn at sikrede bodde med andre enn sin nevø. Det vi ikke kan kontrollere er om det for eksempel kan ha kommet folk innom på besøk.

På arbeidsplassen er det ingen tvil om at man i jobb på rampen har publikumskontakt, da det er hele poenget. Det vises til egen rapport angående besiktigelsen. I de minuttene vi var der, observerte jeg ansatte som snakket med folk som skulle levere gjenstander som skulle kastet. Jeg så ingen som snakket sammen der man var veldig nære hverandre. Det er vanskelig å tro at det kan ha skjedd særlig ofte at man snakket veldig nært hverandre på den tiden sikrede ble smittet. Man kan likevel ikke utelukke at ansatte og kunder har vært så nærme hverandre at man kan ha blitt smittet, men det vurderes ikke så særlig sannsynlig - tvert imot.

I denne saken er det etter min vurdering kun en ting som er helt sikkert, og det er at sikrede ble smittet av Covid 19. Hvis man legger hans forklaring til grunn i sin helhet, kan ikke det ha skjedd andre steder enn på jobb. Jeg er av den formening at OPF ikke har noen form for mulighet å kontrollere sikredes versjon av f.eks. bruk av bankkort, om han tilfeldig har snakket med noen han har møtt, eller som har stukket innom.

I samtale med notatskriver, så forklarte sikrede for eksempel at han hadde vært innom butikken, noe som senere blir hevdet ikke var riktig. Det viser bare hvor usikkert hele settingen fremstår. Om sikrede har forklart seg uriktig, så trenger det ikke å ha vært med hensikt.

Det er nevnt manglende fagkunnskap angående inkubasjonstid mm. Jeg mener derfor det bør vurderes av fagkyndig om f.eks. det er en mulighet for at nevøen kan ha smittet sikrede før nevøen selv fikk symptomer.

Anbefaling

Etter min vurdering bør det legges til grunn at det ikke er sannsynliggjort tilstrekkelig at sikrede har blitt smittet av Covid 19 på jobb.

Utredningssammendraget ble forelagt foretakets rådgivende lege, som tilføyde følgende i notat av 26.5.23:

Mine kommentarer:

Rapporten underbygger usikkerheten som råder i saken vedrørende utgangspunktet for smitten, tross en del usikkerhet fortsatt i saken.

Det står ikke eksplisitt at skadelidte jobbet utendørs (det vil si at også rampene befant seg under åpen himmel), men jeg anser dette som mest sannsynlig (se tidligere foto av [Gjenvinningsanlegget]). Som tidligere beskrevet er det ekstremt sjelden at covid-19 smitte skjer utendørs. Selv om han ev hadde jobbet i hall (slik som på [...]) er det snakk om store luftvolum og god gjennomlufting, noe som antas å tilsvare omtrent samme risiko som å jobbe under åpen himmel.

I rapporten er det ikke beskrevet hvordan leilighetskomplekset til skadelidte var innredet, for eksempel om det var eget kjøkken og bad. Dersom beboerne delte bad og kjøkken (eventuelt hadde andre fellesrom) vil det være gode muligheter for smitte via sosial omgang.

Opplysninger om at nevøen testet positivt 2 dager etter skadelidte (det vil si 21.11.) kunne være indikasjon på at det var skadelidte som smittet nevøen og ikke omvendt. Imidlertid varierer som kjent inkubasjonstiden betydelig, og dersom den var betydelig lengre hos nevøen enn hos skadelidte utelukker ikke de oppgitte datoene at det var nevøen som smittet skadelidte, for eksempel 14.11.

Konklusjon:

(utreder)s konklusjoner samsvarer bra med mine anførsler i forbindelse med første gjennomgang. Jeg kan ikke se at det er fremkommet opplysninger som styrker sannsynligheten for at skadelidte ble smittet i

forbindelse med sitt arbeid.

Foretaket avslo krav om erstatning med henvisning til at forsikrede ikke hadde sannsynliggjort at han ble påført smitten "*i arbeid på arbeidsstedet i arbeidstiden*", jf. yfl. § 10, og at forsikrede ikke oppfylte vilkåret i yrkessykdomsforskriften § 1 bokstav H nr. 2, jf. brev av 6.6.23. Foretaket sendte samtidig varsel om foreldelse i eget brev.

Forsikrede fremla en rekke dokumenter til støtte for sine anførsler, deriblant Arbeids- og sosialdepartementets pressemelding 7.4.20 nr. 20/20 om "*Yrkesskadeerstatning ved koronasmitte*", brev av 16.9.20 fra Arbeids- og sosialdepartementet til Arbeids- og velferdsetaten om "*Godkjenning av yrkesskade og yrkessykdom i folketrygden*", en artikkel fra irishtimes.com; "*Outdoor transmission accounts for 0.1% of State's Covid-19 cases*", en emneside om Covid-19 til USAs helsedepartement fra Pubmed; "*Scientific Brief: SARS-CoV-2 Transmission*", og en artikkel om "*Outdoor Transmission of SARS-CoV-2 and Other Respiratory Viruses: A Systematic Review*".

Forsikrede har i tillegg fremlagt en avisartikkel som viser at gjenbruksstasjonene i hele kommunen ble stengt 23.1.21 på grunn av smittesituasjonen, samt en besøksoversikt fra gjenbruksstasjonen i 2021, som viser at det var ca. 300-400 biler innom per skift, og ca. 600-700 biler per dag i november 2021.

I brev av 26.1.24, bekreftet foretaket at forsikredes initiale sykdomsforløp faller inn under forskriftens definisjon på "Covid-19 med alvorlige komplikasjoner".

Forsikrede har i det vesentlige anført at han ble påført covid-19 med alvorlige komplikasjoner i arbeid, på arbeidsstedet og i arbeidstiden, jf. yfl. § 10. Arbeidet på gjenbruksstasjonen i november 2021 skjedde dessuten i et miljø med særskilt sykdoms- eller smittefare, sammenlignet med smittefaren i befolkningen generelt. Utførelsen av forsikredes arbeidsoppgaver tilsier at han lett kunne komme i kontakt med smittede mennesker. Muligheten for avstandskontroll var liten på arbeidsplassen, og arbeidsoppgavene på rampen medførte mye kundekontakt, slik at han stod ansikt til ansikt med kundene, og mindre enn én meter mellom hverandre. Arbeidsgiver var ikke i stand til å ta stilling til smitekilden, ettersom det ikke var utarbeidet noe system for smittesporing på jobb. Gjenbruksstasjonen ble stengt ned under pandemien senest i januar 2021 grunnet stor smittefare. Det vises også til nemndas avgjørelse 2022-1082. Forsikrede er ikke enig i vurderingen fra foretakets rådgivende lege.

Subsidiært bes nemnda ta stilling til om vilkårene i yfl. § 11 første ledd bokstav c er oppfylt. Forsikrede krever i tillegg dekning av utgifter til advokat i forbindelse med klagen.

Foretaket har i det vesentlige anført at forsikrede ikke har sannsynliggjort at han kommer inn under yrkesgruppen som er særskilt utsatt for smitte knyttet til covid-19, jf. yrkessykdomsforskriften § 1 H, nr. 2. Forskriften tar sikte på å regulere særlig smitte som naturlig hører hjemme på den trygdedes arbeidsplass, jf. Rt-2009-1485. Hovedmålgruppen er ansatte i helse- og omsorgsykker. Det er forsikrede som har bevisbyrden for at han i sin yrkesutøvelse er mer utsatt for smitte enn befolkningen ellers og at det således foreligger en økt smitterisiko for covid-19. Arbeidsgiver har ikke kunne bekrefte slik smitte. I stedet synes det å være snakk om generell kontakt med kunden på rampen i form av veiledning. Arbeidet på rampen skjer utendørs hvilket i følge den irske studien som rådgivende lege viser til, reduserer smitterisikoen til et minimum. Arbeidsgiver har ikke sett det som nødvendig å gjøre andre tiltak enn å følge de nasjonale avstandsreglene som ble gitt til alle på den tiden. Forskningsrapporter som konkluderer ulikt, vil nødvendigvis ha begrenset verdi. I dette tilfellet er rapportene for så vidt enig om at opphold utendørs begrenser smitte til et minimum. Det er også i overensstemmelse med hva som er lagt til grunn av FHI.no. Smitte av covid-19 skjedde i november 2021 på mange ulike arenaer –

hjemme, i det offentlige rom og på jobb. Da forsikrede ble smittet i november 2021 hadde det oppstått en ny bølge med økt smittefare. Departementet har i sitt brev 16.9.20 uttalt at der den generelle smittefaren er større i befolkningen ellers, stilles det strengere krav til bevis. Beviskravets styrke er overvektprinsippet. Det er ikke bevist at smitten skjedde på jobb. Arbeidet på rampen på gjenvinningsanlegget og i gravemaskin innebærer ikke i et arbeidsmiljø med økt risiko for smitte fra personer.

Presumpsjonsregelen i yfl. § 11 annet ledd kommer ikke til anvendelse, og forsikrede har ikke sannsynliggjort at smitten skjedde i arbeid på arbeidsstedet og i arbeidstiden, jf. yfl. § 10. Forsikredes sykdom faller ikke inn under yrkesskadeforsikringsloven og utløser derfor ikke erstatningsansvar for foretaket.

Det bemerkes til slutt at forsikrede er tilbake i full jobb etter endt rehabilitering. Det er således verken snakk om løpende økonomisk tap eller invaliditet pr. i dag.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Spørsmålet er om forsikrede ble påført covid-19 smitte under "yrkesutøvelse der virksomheten skjer i miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare", jf. yrkessykdomsforskriften § 1 bokstav H nr. 2. Subsidiært reiser saken spørsmål om forsikrede ble smittet "*i arbeid på arbeidsstedet i arbeidstiden*", jf. yfl. § 10 annet ledd, og om smitten skyldtes "*påvirkning fra skadelige stoffer eller arbeidsprosesser*", jf. yfl. § 11 første ledd bokstav c.

Ifølge yrkesskadeforsikringsloven (yfl.) § 11 første ledd bokstav b, skal yrkesskadeforsikringen dekke skade og sykdom som i medhold av folketrygdloven (ftrl.) § 13-4 er likestilt med yrkesskade. Etter denne bestemmelsen skal visse sykdommer som skyldes påvirkning i arbeid likestilles med yrkesskade dersom de er tatt med i forskrift fastsatt av departementet.

Av yrkessykdomsforskriften (FOR-1997-03-11-220) § 1, bokstav H), pkt. 2, bokstav I), fremgår at "covid-19 med alvorlige komplikasjoner" skal likestilles med yrkesskade, dersom sykdommen skyldes smitte "under arbeid på lege- eller tannlegekontor, sosialkontor, i medisinske institusjoner, sosiale institusjoner og utekontakter, barneheim, aldersheim o.l. eller ved annen yrkesutøvelse der virksomheten skjer i miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare".

Det er forsikrede som må sannsynliggjøre at det foreligger en sykdom som er omfattet av yrkessykdomsforskriften, jf. Rt-2012-1864 avsnitt 33. Har forsikrede sannsynliggjort en slik sykdom, er det en presumpsjon for at sykdommen er forårsaket i arbeid på arbeidsstedet i arbeidstiden, dersom forsikringsgiveren ikke kan bevise at dette åpenbart ikke er tilfellet, jf. yfl. § 11 annet ledd.

For å få godkjent sykdommen som yrkessykdom, er det altså ikke tilstrekkelig at forsikrede har blitt smittet av covid-19. Forsikrede må i tillegg sannsynliggjøre at vedkommende har blitt smittet av covid-19, under yrkesutøvelse der virksomheten er omfattet av forskriftens § 1, bokstav H nr. 2, samt at hun har fått "alvorlige komplikasjoner".

Nemnda har tidligere behandlet en rekke covid-saker med spørsmål om forsikrede ble smittet ved "yrkesutøvelse der virksomheten skjer i miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare", jf. yrkessykdomsforskriften § 1, bokstav H. Når det gjelder de generelle rettslige utgangspunktene for nemndas vurderinger, og redegjørelse for rettskildebildet, vises det til det som er sagt om dette i blant annet 2023-686 (barneskolelærer), 2023-782 (kirketjener), 2023-837 (arbeidsveileder), 2023-939 (videregåendeansatt), 2024-49 (barneskolelærer), 2024-50 (barnehageansatt), 2024-436 (barneskolelærer) og 2024- 568 (ungdomsskolelærer).

I aktuelle sak har forsikrede anført at arbeidet på gjenbruksstasjonen skjedde i et miljø med særskilt sykdoms- eller smittefare, og har særlig vist til at arbeidsoppgavene på rampen medførte mye kundekontakt, uten mulighet for avstandskontroll.

Det er ikke fremlagt noen dokumentasjon som sier noe om smittetrykket på det aktuelle tidspunktet, verken blant de ansatte på gjenbruksstasjonen eller i samfunnet for øvrig.

Etter nemndas syn innebærer ikke opplysningene om at gjenbruksstasjonen var stengt i januar 2021, eller at en annen kollega som testet positivt på covid-19 dagen etter forsikrede, at det kan legges til grunn at risikoen for å bli smittet på gjenbruksstasjonen var klart høyere enn i befolkningen ellers.

Nemnda forstår det slik at kundekontakten foregikk utendørs. Partene har ulikt syn når det gjelder risikoen for å bli smittet utendørs, og har vist til ulike medisinske artikler til støtte for sine anførsler. Etter nemndas syn vil sannsynligheten for utendørs smitte først og fremst ha betydning for vurderingen av om forsikrede ble smittet på arbeid, noe nemnda kommer tilbake til nedenfor. Generelt kan ikke nemnda se at sannsynligheten for utendørs smitte, belyser smitterisikoen på gjenbruksstasjonen kontra samfunnet for øvrig. Slik saken er opplyst forstår nemnda det videre slik at risikoen for å bli smittet utendørs, generelt er lavere enn risikoen for å bli smittet innendørs. På denne bakgrunn fremstår forsikredes arbeid på rampen som mindre risikofyllt med tanke på smitte, sammenlignet med arbeid innendørs.

Når det gjelder praksis, vises det til at nemnda i avgjørelse 2023-686 (barneskolelærer), 2023-782 (kirketjener), 2023-837 (arbeidsveileder), 2023-939 (videregåendeansatt), 2024-49 (barneskolelærer) og 2024- 568 (ungdomsskolelærer), der forsikredes arbeid skjedde innendørs, ikke fant at den forsikrede var påført covid-19 smitte i et miljø med særskilt smittefare. Dette i motsetning til nemndas avgjørelser 2024-50 (barnehageansatt) og 2024-436 (barneskolelærer), hvor nemnda la særlig vekt på manglende muligheter for avstandskontroll og smittevern grunnet arbeid med barn i småskolen/barnehage.

Basert på tidligere praksis, kan ikke nemnda se at forsikredes anførsel om manglende muligheter for avstandskontroll og smittevern, kan tillegges særlig vekt.

Etter nemndas syn må det legges til grunn at både de besøkende og forsikredes kollegaer, hadde større muligheter til avstandskontroll og smittevern enn f.eks. ansatte i småskolen/barnehage. På denne bakgrunn finner nemnda etter en konkret vurdering at forsikredes arbeid på gjenbruksstasjonen ikke skjedde i et miljø med *"særskilt sykdoms- eller smittefare"*, jf. yrkessykdomsforskriften § 1 bokstav H nr. 2.

Vilkårene for yrkessykdom etter yfl. § 11 første ledd bokstav b, jf. folketrygdloven § 13-4, er følgelig ikke oppfylt.

Ettersom forsikrede ikke har sannsynliggjort at han er påført en sykdom som er omfattet av yrkessykdomsforskriften, kommer heller ikke presumpsjonsregelen i yfl. § 11 annet ledd til anvendelse.

Forsikrede har subsidiært anført at vilkårene i yfl. § 11 første ledd bokstav c er oppfylt. Det er en forutsetning for dekning etter denne bestemmelsen, at skaden eller sykdommen er påført *"i arbeid, på arbeidsstedet, i arbeidstiden"*, jf. bedriftsvilkårene i yfl. § 10.

Etter yfl. § 11 første ledd bokstav c, dekker yrkesskadeforsikringen *"annen skade eller sykdom, dersom denne skyldes påvirkning fra skadelige stoffer eller arbeidsprosesser"*. Bestemmelsen åpner altså for at andre skader og sykdommer enn de som fremgår av paragrafens bokstav a eller b kan dekkes i forarbeidene. I Ot.prp.nr. 44 (1988-1989), s. 56, er det spesielt vist til tilfeller der en

sykdom burde vært tatt med i listen, men foreløpig ikke er det. Høyesterett har lagt til grunn at bestemmelsen i bokstav c ikke er ment å ha noe vidt anvendelsesområde, men skal fungere som en sikkerhetsventil for tilfeller som ligger nær opp til hva som dekkes etter bokstav a og b, jf. Rt-2011-368, avsnitt 45.

Nemnda legger på denne bakgrunn til grunn at skade og sykdommer som er omfattet av yfl. § 11 første ledd bokstav a og b, er uttømmende regulert i disse bestemmelsene. Dette følger også forutsetningsvis av Rt-2004-261.

I dette tilfellet er *"covid-19 med alvorlig komplikasjoner"* tatt med på listen over yrkessykdommer som skal likestilles med yrkesskade etter yfl. § 11 første ledd bokstav b. Nemnda finner derfor ikke at bestemmelsen i bokstav c kommer til anvendelse. Etter dette er det ikke nødvendig for nemnda å ta stilling til om forsikrede ble påført covid-19-smitte "i arbeid, på arbeidsstedet, i arbeidstiden", jf. bedriftsvilkårene i yfl. § 10.

Forsikrede har etter dette ikke fått medhold, og har etter praksis da heller ikke krav på dekning av sine utgifter til juridisk bistand i forbindelse med klagen.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Tonje Giertsen (bransjerepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).